

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1857

XXIV. Die Markgrafen Otto, Albert und Otto bestätigen den Verkauf des Bederechtes an die Einsassen der Stadt und des Landes Salzwedel und versprechen, die Urbedehebung nicht zu veräußern, am 3. März ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54909](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54909)

defunctis, tertia feria de sancto Jacobo, in cujus honorem altare hoc est dedicatum, quarta feria similiter missam pro defunctis, quinta feria missam de sancta Katharina, sexta feria de sancta cruce, sabbato missam de beata virgine celebrabit. Hanc autem missam scilicet de beata virgine non dicat, nisi prius dicta missa parochiani, vel saltem post offertorium, sicut parochiano videbitur expedire, in missa autem pro defunctis Johannis de Stoken fundatoris altaris et omnium benefactorum ipsius memoria fiat publice ad populum. Predictus etiam sacerdos Otbertus, ut decet bonos sacerdotes, debet officio divino in summis festis et in solennitatibus interesse, item si funus presens fuerit vel dies offertorii e venerit, ut videlicet nativitas domini, pascha domini, festum pentecostes, ascensio domini, solennitates beate virginis, dies alicujus apostoli, vel cujuscunque dies, quo solent homines sacrificare, antedictus sacerdos Otbertus et etiam sui successores suam missam differant celebrare ad placitum parochiani, Addito insuper, si parochiano necesse habuerit, Dominum Otbertum bono zelo vespere rogare poterit, ut sequenti die in sui adjutorium missam dicat. Oblationes, que ad altare predictum offeruntur, cedent parochiano. Verum, quod abesse cupimus, si predictus sacerdos Otbertus oblationes aliquas sustulerit, vel aliquos denarios pro missa votiva dicenda receperit, si probabiliter a parochiano vinci potest duobus vel tribus testibus fide dignis, ipso altaris beneficio est privandus et alteri nihilominus ydoneo porrigendum. Predicta constitutio perpetuo in omnibus successoribus est servanda. Hujus actionis testes sunt Dominus prepositus Bertoldus Saltwedelenfis, Dominus Arnoldus de Jagowe, Dominus Fredericus, prepositus de Dyrtorp, Dominus Johannes de Dolechowe, Viceprepositus in Saltwedele, Dominus Denecke, sacerdos in Cozcebu, et alii quam plures fide digni. Nomina autem consulum sunt hec: Henricus Milde, Henricus Westval, Arnoldus Stefow, Hermannus de Hydfaker, Tydeke Stefow, Johannes Custos, Bodo, Johannes Wineke, Johannes Witteballe, Rudolphus de Blutmingh. Ut autem hec rata, perpetua et inconcussa permaneant, sigillo Domini nostri Marchionis Alberti et sigilli nostri munimine et sigillorum Domini Bertoldi, prepositi Saltwedelenfis, Domini Arnoldi de Jagowe presens scriptum dignum duximus roborandum. Acta sunt hec Anno incarnationis Domini M^o. CC^o. LXXXI°., III. ydus Octobris.

Nach dem Original des Salz. Archives XXXII, 2.

XXIV. Die Markgrafen Otto, Albert und Otto bestätigen den Verkauf des Bederechtes an die Einsassen der Stadt und des Landes Saltwedel und versprechen, die Urbedehebung nicht zu veräußern, am 3. März 1282.

In nomine sancte et individue Trinitatis Amen. Nos Otto, Albertus et Otto, fratres, Dei gracia Marchiones Brandenburgenses, Hujus scripti tenore recognoscimus et publice protestamur, quod civitati et terre Saltwedele, videlicet Ministerialibus, militibus, armigeris, burgensibus et Mercatoribus, agricolis et omnibus illius terre inhabitatoribus fide data promissimus omnia, que in privilegio nostro super venditione precarie scribi fecimus et eidem terre donavimus, nos immutabiliter perpetuo servaturos. Ceterum Urburam, quam nobis hi, qui in Advocatia Saltwedele resident, annis singulis in festo beati Martini recipendam comparabunt, pro ratihabitione seu confirmatione datarum super venditione precarie literarum, arbitrati sumus et promissimus fide data,

a nobis et nostris heredibus debere perpetuo possideri; Ita quod ipsa urbura a nobis et a nostris heredibus, immo etiam a quolibet principe seu dominatore civitatis terreque prefate neque vendi neque obligari, neque aliquo alienationis modo dimitti, neque pro bonis aliis debeat commutari. Preterea ne civitatis et terre memorate Ministerialibus, vassallis, nec non inhabitatoribus univervis in suis bonis causisque quibuslibet, a nobis vel ab advocatis nostris injuria ulterius inferatur, Ita a nobis est statutum, quod nos duos eligere debeamus ejusdem terre milites, qui consiliares nostri non sint, et terra duos eligat ejusdem terre milites, et civitas duos burgenfes ejusdem civitatis idoneos et honestos, qui jurati plenam habeant potestatem, quod causas in tota Advocatia illa subortas et ad se delatas audiant et cognoscant, cognitasque nobis, si necesse fuerit, referant, Nosque ipsis juratis plene confidere et omnes quas nobis exposuerunt causas, secundum eorum relationem tenebimur diffinire, secundum nostrorum justitiam vassallorum, Ita tamen, ut miles, armiger, mercator et rusticus quilibet in jure suo permaneat et subsistat. Prefati autem sex eligendi sunt hoc modo, quod primi sex per annum integrum maneant et anno revoluto alios sex eligant, Ita videlicet, quod duo, qui sunt ex parte nostra, duos alios ejusdem terre milites, qui, ut prediximus, de consilio nostro non sint, ex parte nostra eligant, et duo, qui sunt ex parte terre, duos alios incolas ejusdem terre milites, et burgenfes civitatis duos alios burgenfes civitatis ejusdem pro se eligant, et hec electio certis temporibus et singulis annis fiet, Ita, quod hi sex eligant quatuor septimanis prius, quam eorum annus finiatur, et quoscunque eligere decreverint, illi absque recusatione electionem debent acceptare; Verum si quis eligendorum electionem in se factam acceptare recusaverit, statuimus, quod per Advocatum nostrum de bonis illius pro viginti talentis pignora capiantur; quorum talentorum decem in usum nostrum et decem in usum terre convertentur. Porro si, quod Deus avertat, aliquis ex nobis caperetur, predicti sex statuere debent, quod et quantum terra in adjutorium liberationis sue dare debeat, secundum quod ab eo receptum fuit et exactum; Ita videlicet, quod nos nimum non gravemur, et terra valeat sustinere. Ut autem supra dicta omnia tam a nobis quam etiam ab heredibus nostris in perpetuum inviolabiliter observentur, presentem paginam in evidens testimonium et memoriam sempiternam jussimus scribi et tam testium subscriptione quam etiam sigillorum nostrorum appensionibus roborari. Sunt autem testes hujus rei Nobiles viri Walterus Dominus de Barbey, Henricus Comes de Woldenberch, venerabilis vir Henricus, Commendator curie Quartzan, Geuehardus Senior de Alvensleve, Arnoldus de Jagow, Henricus de Vrisack, Helmodus de Dreinleve, Johannes Romele, Geuehardus junior de Alvensleve et Hermannus de Carpzow, qui omnes his tractatibus affuerunt. Datum Saltwedele, Anno Domini Millesimo Ducentesimo Octogesimo secundo, Quinto Nonas Martii.

Nach Lenz Br. Urk. S. 97—100.

XXV. Die Markgrafen Otto, Albert und Otto geben der Stadt und dem Lande Salzwedel eine Erklärung darüber, wie es mit der Ablösung der Bede gehalten werden soll, am 5. März 1282.

Nos Otto, Albertus et Otto, Dei gratia Marchiones Brandenburgenses, omnibus hanc literam audituris recognoscimus protestantes, quod fertones nobis dandos de civitate et terra